

der under Finanslovdebatten redegjorde for, at det heller ikke med Rette kan siges om mit Parti. Men om saa var, om saa den højtærede Erhvervsminister havde haft hele Rigsdagen og alle Erhvervenes Organisationer og hele Datiden for sig, da han tog sit Standpunkt, saa er det jo dog saaledes, at har man tiltraadt en Vej imod et Maal, og man undervejs opdager, at den fører ud i Afgrunden, og at man ikke kan gaa frem uden at styrte i Afgrunden, er det et mærkeligt Ræsonnement, hvis man siger: Vi er nu een Gang begyndt paa det, og vi har haft alle med os, altsaa maa vi paa Hovedet ned i Afgrunden. Det forekommer mig, at den sunde Sans, som det ærede 14de landstingsvalgte Medlem (Tvede) paa kaldte hos det danske Folk, vilde sige til den højtærede Statsminister og andre: Har I tænkt jer rigtigt om? Og hvis I nu tænker jer om og ser, hvad der sker, saa er der Tid endnu, endog indenfor den sidste Lovs Rammer, til at vælge et fornuftigt Standpunkt til at bøde afgørende og blivende paa den Krise, som man er ude i, og som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet saa rigtigt pegede paa, at det danske Samfund ikke kunde vedblive at være i ret længe. Det synes jeg, det er min Pligt som Repræsentant for Vælgere her i Landet at udtale ogsaa ved denne Lejlighed og paa Foranledning af det, den højtærede Erhvervsminister har sagt her i Dag; thi den, der færdes ude blandt Erhvervslivets Folk, hvad enten det er i Handel, i Industri eller Landbrug, hvad enten det er i By eller paa Land, den, der færdes mellem dem, der arbejder og producerer eller gerne vilde gøre det, maa rigtignok spørge: Er der da et Svælg mellem Befolkningen og dem, der skal være dens Ledere i denne Sag? Hvad enten det gælder Erhvervenes Repræsentanter, eller det er Rigsdagsmænd og Regering, er der et Svælg imellem, hvad det store menige Folk mener, og hvad deres saakaldte Repræsentanter udtaler, thi det er ikke muligt, hvor man kommer, at opdrive andet end Fortvivlelse over at være ledet, som man er ledet, i denne Sag, og det tør jeg sige gælder alle Erhverv.

Den højtærede Erhvervsminister udtalte, at den Gang, man gav sin Tilslutning dertil, gjorde man det ud fra Kendskab til de Vanskeligheder, som man vel vidste, en Deflationsperiode vilde volde. Som man vel vidste, sagde den højtærede Erhvervsminister. Ja, det gaar saa ofte i Tilværelsen saaledes, at man vel ved, at der er

visse Vanskeligheder, man skal igennem, men naar man kommer ind i dem, siger man: Havde vi vidst, det var saadan! Der var jo dog nogle, der vidste det. Det maa dog siges til vore Nationaløkonomers Ros, at den, der har fulgt med, hvad Nationaløkonomerne har forudsagt om denne Situation, kan i hvert Fald ikke have været uvidende om, hvorledes den vilde blive, thi baade den økonomiske Historie og den nationaløkonomiske Videnskab har forudsagt og har kunnet forudsige, hvorledes det vilde gaa. Men jeg tror ikke alle dem, der udtaler, at de vel vidste det; nej, de vidste ingenting, og nu siger de: Havde vi vidst!

Her vil jeg gerne benytte Lejligheden til at rette en Forespørgsel til den højtærede Erhvervsminister. Jeg ser, at der i Aftes i „Berlingske Tidende“ findes en Betragtning over Forholdene i Norge, og hvorledes man der har stillet sig. I Norge har en Kommission undersøgt, hvorledes Stats- og Kommunebudgetterne vilde være stillet overfor en gennemført Deflationskrise, og der gøres i denne Artikel med Rette opmærksom paa, at her i Danmark har man øjensynlig slet ikke beskæftiget sig hermed. Jeg kan ikke tro, at dette er rigtigt; jeg kan ikke tro, at den danske Regering ikke skulde have foretaget en Beregning, en Sandsynlighedsberegning, ligesom man har kunnet gøre det i Norge, over, hvorledes Stats- og Kommunebudgetterne og Stats- og Kommunegælden vil stille sig, hvis man gennemfører en Deflationskrise. Jeg har den bestemte Opfattelse, at de Skatteindtægter, som den danske Stat og de danske Kommuner vil kunne regne med i Aarene 1928 og 1929, maaske allerede 1927 og 1928, men i hvert Fald 1928 og 1929, vil vise en Nedgang, som man absolut ikke har gjort sig nogen Forestilling om fra den Side, som vil gennemføre Deflationen saa hurtigt, som der er Tale om. Der vil blive en Nedgang baade i indirekte og i direkte Skatter, som maaske vil dreje sig om 150 Mill. Kr. i Løbet af 2 Aar, og Statsgælden vil jo nok blive noget lettere, men i det væsentlige bliver den den samme. I Norge siger man, at dette kan slet ikke gennemføres; kan man da sige, at i Danmark kan det, i Modsætning til i Norge, gennemføres uden videre i saa kort Tid?

Ud fra disse Betragtninger skal jeg sige, at jeg kan give Tilslutning til og anbefale at gennemføre dette Lovforslag og haabe paa, at det maa kunne gennemføres, under Hensyn til den Tids-